

ԳԱՐՄԱԳԼՈՒԹՅՈՒՆ

Զարեհի յիշատակին

Գուցակութիւնն Մեծ Քերթողին,
Կատարուած է հիմա արդէն .
Մարդիկ ահա Աստղ ու Լուսին
«Միջոցին մէջ կը շրջապահեն»:

Պիտի այլես աւելորդային,
Դառնայ Մարդը իշխան ու սէր .
Տիրենք շուտով պիտի՝ Հրաւիրին,
Պիտի՝ հոն երգեն նոր Զարեհներ:

Այս նոր Տարին քող որ բանայ,
Իմաստութեան դրոները լայն .
Զարը յաւէտ անէանայ .
Խաղաղութիւն մարդոց համայն:

Յանկ Սերմերն ու անցիր անայլալ,
Մի վախճար՝ կըրնան կորսնչիլ ի սպառ .
Օր մը պիտի՝ ծըլին, անին ու մեծնան,
Բերքը վայելէ ձամբորդ մ'անպահառ:

ձամբորդ մ'որ գուցէ անունդ չըլիւք,
Բայց «Սերմանողին ողորմի» քսէ,
Երբ վաղուց արդէն դարձեր ես փոփ,
Ինչ գիտես՝ փոփոգ պիտի չըլլսք:

Ինչ գիտես Արեւն պիտի չիմանայ,
Լոյսը՝ փոփին երանի չըսայ
Եւ անոր զըրկէ համբոյր ու ողջոյն .
Փոփոգ հըրնուանէն պիտի չըխայսայ:

Մ. ՄԱՆՈՒԿԵՍՆ